

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

"1914"

Személy

Szerző

Cím

Idegenforgalom.

Forrás:

Budapest

Bp.

(Hely)

1914 1/2

(Idő)

(Köt.)

Idegenforgalom.

* *

Idegenforgalom: ez a szó ama vesszőparipák közé tartozott, sőt tartozik még ma is, amiken végignyargalt minden magyar ujság minden lehető és lehetetlen alkalommal. De a hatóságok előtt is valóságos tabu lett az idegenforgalom. Ha két-tucat bécsi vendéglős vagy német molnár eljött egy kicsit bankettezni, minden felköszöntőben az idegenforgalmat ünnepele-ték, ha egy szállodában patáliát csapott egy szál francia: akár igaza volt, akár nem, a szállodást siettek megbírságotni a szent idegenforgalom nevében. Az idegenforgalom úgy járt-kelt Budapest utcáin, mint egy láthatatlan örökös szellem, amely rendben tartja a kocsisokat, udvariasságra szoktatja a rendőröket, kicsinosítja a házakat, kirakatokat... Csak idegen nem akadt, aki forogjon. Ha akármilyen apró-cseprő kongresszusra összegyűlt egy pár román kereskedő, vagy amerikai professzor — már meglátszott a város képén, annyira szokatlan madár volt nálunk az idegen.

Hogy mért volt ez így, arról köteteket sirtunk már össze: hiába trónol a várhegyen a gyönyörű királyi kastély, hiába reszket a Duna tükreben a legszebb parlamentek egyike, hiába öltözik tavaszi toalet-be a Margitsziget, hiába a Halászbástya, az Andrássy-ut, a dunaparti korzó minden szépsége, az idegenek csak nem akartak jönni. Valóságos szervezet dolgozott ellenünk, egész sajtóiroda, amely ócsárolt bennünket a külföldi lapokban, azt az idegent pedig, aki Bécsből mégis Budapestre ké-

szült, siettek kitanítani, hogy a császár-városban végződik az európai kultúra. Azért a kis exotik usérdekességét, amit a pusztákon és Budapesten találna, nem érdemes lemondani a kényelemtől és a civilizáció egyéb áldásairól...

És az idegenek — száz közül kilencvenkilencen — csakugyan vissza is fordultak. Hanem akadtak közöttük elszánt világjárók, akik megkockáztattak egy budapesti kirándulást. Persze, hogy a Bécsben hallottak után kellemesen csalódtak s talán ez is az egyik oka annak, hogy néha érdemiün-kön felül dicsértek bennünket odahaza. Ezek az idegenek hozták azután a többit. Lassan, észrevétlenül nőtt az idegenfor-ga-

lom Budapesten, annyira, hogy most már csakugyan nem bámuljuk meg az idegent és a szállodákban, vendéglőkben, boltokban nem számítanak nekik kétszeres árat. Ami természetesen még több barátot szerez a fővárosunknak a világ minden táján. A hatóságaink is modernebb eszköz-ökkel dolgoznak, előkelő külföldi folyó-iratokban szép illusztrációk jelennek meg Budapestről, előadásokat tartanak, képes kalauzokat adnak ki különböző nyelveken, szóval Budapest leküzdötte az aknamunkát s maholnap jogosan beszélhetünk egy kis idegenforgalomról.

Ez pedig nagyon fáj Bécsnek. Már irigykedik a császárváros s Lehr császári tanácsos ur a bécsi idegenforgalmi egyesü-let gyűlésén azt indítványozta, hogy Buda-pest megkerülésével közvetlen összekötte-tést létesítsenek a balkáni államokkal, mert Budapest a keleti idegenforgalom tetemes részét mintegy magához öleli Bécs elől.

Igy a császári tanácsos ur. Am ezektől az aggodalmaktól és készülődésektől már nincs okunk tartani. Az idegenforgalom megindult és hiába ringatják már Bécsben az idegent, most már csak azért is eljön Budapestre, hiába akadályozta meg az osztrák vasut a legkedvezőbb csatlakozá-sokat. És magunknak sem kívánhatunk jobbat, minthogy Budapesten úgy forogjon az idegen, hogy Bécs végleg elszédüljön tőle.